

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 27 Maiu, 1885.

Sinodul bisericii noastre ortodoxe din Transilvania este convocat pe de mîne o săptămână în sesiune extraordinară.

Unicul cas este acesta dela întemeierea vieții noastre mai nouă bisericești, ca archidieceșă să aibă a fi reprezentată într'un sinod extraordinariu, și încă nu mai mult ca la două luni după încheierea celui ordinat.

Precum se scie din cerculariul arhiepiscopesc, ce l'am publicat în numărul din urmă al foaiei noastre, obiectul, care face trebuința de un sinod extraordinar, este cestiunea ajutoriului de stat menit pentru preoțimea archidieceșană, sau mai bine dis: rezoluțiunea preainaltă, ce a urmat la reprezentatiunea asternută din partea consistoriului nostru archidieceșan la preainaltul tron în cestiunea ajutoriului de stat.

După informațiunile ce le avem din isvor sigur, toate reprezentațiunile făcute din partea bisericii în acest obiect de mare importanță, au ramas fără succes, și o mică modificare făcută în modul împărțirii ajutoriului din cestiune este aptă numai de a face și mai complicată situațiunea, în care ne aflăm.

Grele sunt ispitele, care ne stan înainte. Se pare că ursita ar voi ca noi și numai noi să fim aceia, cari să fim lipsiți de acest ajutoriu de stat. Toate alte biserici îl au și îl folosesc după buna lor chipzuală. A întreprins și biserica noastră toate cele posibile pentru a și-l asigura în condițiuni, ce convin pozițiunei și adevăratelor sale interese și trebuințe. Puterea statului inse ne pune nouă și numai nouă condițiuni umilitoare. Astăzi preoțimea noastră cea mai seracă dintre toate clerurile și cea mai mult îndreptățită la ajutoriul de stat, are să aleagă între vocea reprezentanței archidieceșane exprimată destul de clar în cele două sesiuni sinodale din urmă, și între vocea sirenică a organelor guverniale, care o îndeamnă să umble pe alte căi. După enunțiatele de până acum conflictul între biserică și guvernul de stat se pare neevitabil. Indignațiunea celor puternici o vom simți tot mai tare noi cei slabi, și nu va trebui mult spre aceea, ca să fim cu toate și întru toate călcați, noi cari numai de ieri de alaltăieri începurăm a ne redica, pecând toate celealalte biserici prosperează de secol.

Astfel vedem noi situațiunea, și în consternarea noastră ne nimeră singura mângăere, că sinodul nostru archidieceșan se va întruni în curînd, ca prin cuvîntul sau din urmă în cestiunea ajutoriului de

stat să ne dea direcțiunea și încuragiarea, de care avem în situațiunea de aji mare trebuință.

Ori-cum se sune vocea finală a sinodului nostru archidieceșan, ea va câștiga foarte mult în valoarea sa morală, dacă ea va fi effusul unei bune conțelegeri a tuturor membrilor sinodali și dacă ea se va prezenta și în sus și în jos ca votul unanim al întregului sinod.

Și fiindcă cu deosebire în aceasta afacere punem mare pond pe buna conțelegere a tuturor factorilor din sinod, sperăm de o parte, că deputații nostri sinodali vor aduce bisericii sacrificiul de a se prezenta la sinod în număr complet, fie chiar pe speșele lor proprii; ear de altă parte trebuie să condamnăm lipsa de tact și noile porniri pătimate ale diarului „Tribuna”, care discutând în numărul seu de ieri la locul prim cestiunea ajutoriului de stat, află de bine chiar în momentele acestea critice a vîrsa asupra actualului cap al archidieceșei noastre invective, suspiciuni și calumnii, atribuindu-i cât fațăș, cât pe dos, o conlucrare sistematică în direcțiunea urmată de guvernul statului în detrimentul intereselor bisericii.

Un anumit deputat sinodal s'a făcut de ris în sesiunea sinodului archidieceșan din anul trecut afirmând, că Escelenția Sa arhiepiscopul nostru, ca consiliar intim al Maestăteii Sale, a trebuit să scie din capul locului pe la anul 1875, că ce se intenționează la guvern pentru ajutoriul de stat al bisericii noastre. Acum vine „Tribuna” și face revelațiunea că „*încă la anul 1875 adevărat puțin după urcarea în scaun a actualului arhiepiscop gr. or. și pe la începutul erei Tiszaiste se scia în cercurile mai bine informate, că guvernul are intențiunea de a distribui el însuși cele douăzeci și patru de mii de florini acordate drept ajutor de stat preoților din archidieceșă gr. or.*” adauge apoi „Tribuna”, că „*încredințându-se despre aceasta, consistoriul a însărcinat (?) pe înaltpreasfinția Sa părintele Arhiepiscop, să facă pașii ce va crede de cuvință, pentru ca să se mențină procedura de până acum în împărțirea ajutoriului de stat; nu se scie însă, că înaltpreasfinția Sa să fie stăruit în acest sens.*”

Toate aceste și mai altele din acel articol al „Tribunei” sunt scornituri, mistificări și invective malițioase, cu care „Tribuna” crede că va ajunge la o deslegare bună a cestiunei ajutoriului de stat. Nici nu avem după „Tribuna” alta de făcut pentru a ajunge la un scop bun, de cât ca sinodul, care în sesiunea trecută a spriginit mult pre arhiepiscopul seu, ba chiar i-a adus în mod ostentativ vot de încredere, acum să se despartă de capul seu, și să asculte de „Tribuna” primind ca adevăr mistificările ei tendențioase. Se

înțelege, că oamenii dela „Tribuna” chiar de ar face ei parte din consistoriul nostru archidieceșan, — după propria lor confesiune — nu sunt nici greco-orientali, nici greco-catolici, ci sunt — Români.

„Tribuna” cu scopul ei, pentru care tu înființată, nici nu poate lucra altfel. Oamenii, cari o conduc, trebuie să se resbune pentru eșirea părintelui Cristea din redacțiunea „Telegrafului Român” și doară și pentru zădărnicierea unor aspirațiuni mai vechi; noi însă constatăm cu plăcere și satisfacți: că publicul nostru din ce în ce tot mai mult cunoasce caracterele oamenilor dela „Tribuna” și nu se lasă a fi sedus de inspirațiunile lor pătimate.

Mai pre sus de toate ne punem însă speranța firmă în acea, că sinodul nostru archidieceșan își va sci rezolvi problemele sale și fără sfatul în tot cazul incompetent al acelora, cari ei însiși mărturisesc, că nu sunt greco-orientali, prin urmare nici nu pot avea adevărată interesare pentru biserica greco-orientală.

Mărturisiri sincere și prețioase.

Două mărturisiri sincere și de tot prețioase punem astăzi sub ochii cetitorilor nostri. Una este a diarului din Cluș „Magyar Polgár” în cestiunea ajutoriului de stat al bisericii noastre, alta a diarului din Budapesta „Budapesti Hirlap”, ca detau la reuniunea de maghiarisare din Cluș.

Ambele se întregesc de minune. Icoane vii sunt ele și ortodocsii nostri pot ceti cu satisfacție testimoniul ce li se dă reflectând cu deosebire la cele scrise de noi la locul prim al numărului present. Streinii încă se pot zidi la contemplarea mărețului plan, a cărui executare zace în spatele reuniunei de maghiarisare.

Ca oameni ai bisericii dăm primul loc diarului „Magyar Polgár” care în numărul 128 dela 6 Iunie la locul prim astfel serie:

Și acesta e gravamen.

Maiestatea n'a considerat reprezentațiunea sinodului gr. or. în care el s'a rugat să se lase împărțirea ajutoriului de stat bisericii.

După cum se scie mai nainte ajutoriul de stat de 25,000 fl. îl împărția biserica la preoțimea mai seracă. S'a întemplat însă, că bietul preot căpeta de toate, numai bani nu. Căpeta spre pildă: cuțit, briceag (bicsak) jurnale, cărți, tipărituri rubricate, pre cari el nu le putea mânca și nu le putea da ca haine flămîndilor sei copii.

FOIȚA.

Curierul Literar.

Sumariu: O nouă publicațiune documentară: *Symbolae ad historiam ecclesiae orientalis illustrandam* de Părintele N. Nilles. Relațiunile bisericii și statelor orientale europene cu St. Scaunul dela Roma.

O lucrare de o însemnătate capitală pentru istoria țerilor române a apărut completă în două volume, acum de curînd la Innsbruck, în capitala Tirolului. Cartea este intitulată: *Symbolae ad illustrandam historiam ecclesiae orientalis*; autorul ei este părintele Nicolaes Nilles călugăr iesuit și profesor la universitatea din Innsbruck.

De una din cestiunile tractate de studiosul și eruditul călugăr am vorbit mai acum câtă-va vreme cetitorilor „Românului.” Șederea și moartea la Innsbruck sau mai propriu lângă Botzen (Bolzano) a lui Petru Schiopul și în urmă aceea a fiului seu apar într'o lumină cu totul nouă după documentele inedite culese de P. Nilles în biblioteca de acolo și acum pentru prima oară publicate.

Am atins, dic, această cestiune mai din nainte, atunci când numai foile tipografice, consacrate acestei interesante cestiuni, sosiseră la Academia română din Bucuresci. Aji însă avem ambele volume gata,

și într'insele spicuim și alte cestiuni, cari dacă n'au pitorescul și atracțiunea peripețiilor vieții lui Petru Schiopul la Botzen și la Innsbruck, sunt tot atât de folositoare pentru lămurirea și mai adevărata pricepere a purtării și politicei multora din Dnii nostri.

Din multe alte cestiuni cari ne privesc de aproape și pe care le vom studia cu timpul, ne mărginim astăzi a atinge una foarte bogat lămurită de documentele publicate în primul volum al P-lui Nilles și la perpetrarea căreia a luat parte domnul și clerul Țerii Românesci. E vorba de cestiunea bisericii unite române din Transilvania.

Se scie că această unire hotărită în 1698, a dat nascere la diferite certe și discuțiuni, care s'au prelungit până după 1702, cu atât mai multă putere cu cât după tratatul dela Carlovici (1699) Jesuiții din Viena și din Transilvania credeau că a sosit în fine timpul papistășirei țerilor române. Făcutau această unire capii românilor din Transilvania în nădeșdea unei ușurări a greutăților cari apăsau groasnic grumații poporului, sau pornita dînsa numai spre mulțămirea unor anumite ambițiuni personale? Cestiunea aceasta nu intră în subiectul nostru; ținem pentru astăzi a arăta după documentele inedite culese de P-le Nilles în colecțiunea manuscrisurilor Hevenesiane din biblioteca Uni-

versității din Buda-Pesta, cum se făcu unirea, și cum o priviră cei din Țeara Românească.

Șincăi și alți istorici ne spusese de mult încă cu deosebire amănunte că Atanasiu Angel din Ciugudiu fuse-se ales metropolit al Transilvaniei și uns ca atare în 22 Ianuarie 1698 de către Teodosiu, metropolitul Ungro-Vlachiei, de care metropolia greco-ortodocsă a Transilvaniei atârna încă din timpuri bătrâne.

Acest Atanasie fuse-se capul unirii; el, atîțat de Jesuiți și mai cu seamă de arhiepiscopul Strigoniului, cardinalul Collonici Leopold, provoca-se curentul pe care Jesuiții aveau de gând să-l îndrepteze și spre țerile române, spre Muntenia și spre Moldova, îndată ce și-ar fi sfîșit lucrarea în Transilvania.

Hotărîrea unei părți din clerul transilvan de a se uni cu biserica Romei făcuse sgomot mare în țeara românească la curtea lui Constantin-Vodă-Brâncoveanu. Domnul, boierii, metropolitul se îngrijaseră din adîncul inimei lor de creștini ortodocși, de pasul fraților lor din Transilvania. Îndată ce primele vesti despre unire ajunseră la Bucuresci, diplomația lui Brâncoveanu, în unire cu aceea a Mavrocordaților din Constantinopol și cu a patriarhatului grec, se puse în mișcare. De și scrisoarea lui Teodosie către Atanasie și aceea a lui Calinic, patriarcul Constantinoplei sunt din 1702, campania

Dreptul de împărțire s'a luat din mâna bisericii și și l'a reținut șieși (poate guvernul) și pe calea administrației a luat măsuri pentru împărțirea ajutoarelor.

N'a lucrat el doară corect? Da! foarte bine! Cea mai nouă ordinațiune ministerială pune la dispoziția arhiepiscopului 4000 fl. spre scopul, ca să premieze pre preoții, cari lucră patrioticesce!

Urmărind cineva lucrurile mai cu deamăruntul va esperia, că *biserica greco-orientală produce pe cei mai mulți indiviți cari cugetă nepatriotic. Și el va esperia, că protopopii și preoții greco-orientali se lipesc mai vên-jos de ideile romanismului.* În acea biserică se cresc șerpi și își înmulțesc otrava.

În biserica greco-catolică năravurile în privința aceasta sunt mai blânde. Colo (în biserica gr. or.) spiritul acesta se produce prin estinsa guvernare autonomă, ici (la gr. cat.) **dependența** linișcesc spiritele.

Dacă privim la jurnalistica românească, scriitorii cei mai aprigi sunt din biserica gr. or.

Aproape toți bărbații gr. or. sunt sanguinici. Dintr'alte ei și sunt încreduți (el is vannak kap-tatva) căci și România are asemenea religione, și această împregiurare varsă putere și mare încredere în inimi.

Dacă punem cestiunea pe alt teren, și nu considerăm, că la împărțirea ajutoarelor s'au comis abuzuri, nu și-ar bate oare joc însași biserica greco-orientală de guvern, dacă el ar mai da 25,000 fl. pentru premiarea bărbaților esaltați?

Se scie guvernul cu și pentru ce se dau banii sei? Cum ar poate repara greșala făcută? ca ea pe viitor să nu se mai repețească.

Să punem cazul, că biserica gr. or. a împărțit bani gata, și nu valoare preoților, fost'a oare cu considerare consistoriul gr. or. ca din ajutoriu să nu se împărțiască oamenii, cari lucră contra ideii de stat?

N'a fost! Din contră se poate crede, că tocmai cei cu gură mai mare s'au împărțit din acel ajutor.

Cine cunoasce lucrurile, bine scie, că între membrii consistoriului sunt de cei cu gură de sânge (*véres szájuak*) și acestia de bună seamă și-au validat influența.

Astfel ajutoriul de stat s'a dat acelora, cari au lucrat contra ideii de stat unguresc.

Nu se pare oare lucru curios, că celora ce lucră contra ideii de stat, se li se dee și un ajutor de 25,000 fl. ca ei să poată lucra cu mai mare succes, scutiți fiind de grigile materiale.

În adevăr situație pe dos a fost aceasta.

Procedura ministrului a fost deci foarte corectă luând dela biserică dreptul de împărțirea ajutoriului.

Cereri pentru ajutor se voreasmina acum pe cale administrativă. Organele administrative nu vor recomăda pre cei ce lucră contra ideii de stat.

Nu este oare corectă această dispoziție?

Cu-i place se lucre contra statului, acela nu ceară ajutor dela stat! Cine injură instituțiunile noastre acela n'aibă lipsă de ele.

Sunt aceste principii atât de primitive (da, foarte primitive Red. T. R!) a căror dreptate nimeni nu o trage la îndoială.

Va accepta biserica gr. or. situația? Nu scim. De nu o acceptază, guvernul își va împărți ajuto-

riul seu la preoțimea sëracă, dacă o va accepta, va fi spre binele ei.

Până aci „Magyar Polgár.”

Urmează acuma „Budapesti Hirlap” dela 5 Iunie a c. , care astfel resonează:

Irlandul maghiar.

Ardealul, frumosul de Ardeal, este primeșdia Ungariei. Cu aceasta se scusau până acuma. Pe timpul, când nu mai exista Ungaria, Ardealul a existat, și în ani 180 la număr cu armă a apêrat libertatea ungurească, și cu iubire a cultivat limba maghiară. Luptele au consumat ungurimea, și valachismul a cuplêșit țeara. Valea Murêșului e inima țerei, începând dela Deva și până la Reghinul sâsesc, ea desparte în două Ardealul, pământul e cel mai bun, și jur împregiur se întinde câmpia. Cine stăpênesce valea Murêșului, acela stăpênesce Ardealul. Aici au locuit ungurii odinioară. De câte ori a năvălit turcul, pe aici a prădat, și de aici a dus la robie în Asia mică poporul, și din nepotul ungurului, el a făcut osmanlii.

După ce pașa turcesc s'a retras cu armia sa, în satele perjolite, pe locurile părăsite s'au aședat valachii din munți, căci pre ei nu i-a turburat prin păduri armia turcescă, și nu i-a aprins satele scutite prin desișe. După aceea a venit neamțul. Și el a rêsboit pe valea Murêșului și a amărit pe ungur, confiscând și strimtorându-i averea. De valach în veci nu s'a atins. Vênind valachismul mai la putere, și-a arogat si-eși tot pământul, Hora și Cloșca s'au resculat în Huniadoara, au ucis pre domnii de pământ, au pretins apoi pentru sine întreg Ardealul, și aceasta ca națiune politică pe basa dreptului avitic, uitând-uși cu totul de Aschiliu. Bêtrânul Nopcia din prefect la Huniadoara doria să ajungă principe în Ardeal, și el credea, că valachii l- vor și alege. Acestia apoi prin Brad, Zlatna, Aiud, și pre unde numai au ajuns ucideau pre unguri, ei ucideau numai pentru a i pus-tii. Astfel au perit ungurii din Ardeal în cele trei sute de ani din urmă, și acuma nu mai poți cunoasce Ardealul. Unguresc a fost el o mie de ani, acuma el e valach, și numai cele patru comitate secuesci se mai susțin cu bărbăție nespriginite din destul de cătră guvernele unguresci, cari au urmat domnirii de 18 ani a neamților, și cari acuma de ani 18 fac la politică fără a fi ajutat ceva maghiarismului ardelean.

În cele din urmă acesta, vêdând că în decursul veacului sub protecția alianței austro-muscănesce și a contelui Andrásy de Csikszentkirály s'a făcut un regat românesc, și de atunci 2,400,000 de valachi cred că regele lor este cel al valachilor și nu cel unguresc, a recunoscut că existența sa e în pericol, și el — maghiarismul din Ardeal s'a recules și a decis să nu-și lasă în perire patria și națiunea. Însuflețire națională a cuprins deci Ardealul și s'a făcut reuniune de maghiarisare. Până acuma stă la dispoziția ei un capital bunel, ca fond pentru apostolii maghiarismului spre a-și continua lucrarea. Suma nu este mare.

Noi n'avem să cumpêrăm Ardealul, trebuie să-l recucerim. Prin lucrare trebuie să rescumpêrăm, ceea ce prin desastre am pierdut.

Dela Arad până la Gyergyó-Szent-Miklós **se maghiarisă valea Murêșului** aceasta e problema cea ardețoare. Când o vom face aceasta, atunci am salvat Ardealul. Suntem departe încă de aceasta, și lucrarea abia o am început.

Acțiunea nu trebuie dărăburită, ci concentrată. Drumul de fer se facă drum maghiarisărei. Pe valea Murêșului pretutindenea drumul de fer unguresc străbate colțurile. Aradul, Rodna-Lipova, Deva, Pisch, Orêștia, Vințul de jos, Alba-Iulia, Aiudul, Uioara, Vințul de sus, Murêș-Oșorheiul sunt punctele, de unde are să pornească lucrarea pentru maghiarisare. Trebuie să prindem bine lucrul, nu prin forță, ci prin perseveranță. Însuflețitul esemplu cu colonia dela Pisch ne dovedesce, că în scurt timp mult putem face. Acolo din șese comune 110 de copii valachi bucuros învață unguresce, și ei învață bucuros, căci nu sunt siliți. Din aceasta pot lua învățătură toți, căți conduc învățământul public în Ardeal. Se prindă deci minte episcopii Lónhárd din Alba-Iulia, și Szabó din Gherla, Szász-Domokos din Cluș, statul romano-catolic din Ardeal, reuniunea de maghiarisare din Ardeal, mai cu seamă însă comitatele ardelene, prefectii, sulgăbirăii și inspectorii de scoale. Se poate lucra cu succes, numai bunăvoință să fie.

Dacă inspectorul de scoale Réthy Lajos în cel mai valachic comitat, cu care numai cel al Sibiiului, Făgărașului și Bistrița Năsêud se poate asemăna, în al Huniadoarei a putut să ajungă la fericirea — annyira boldogulhatott — că astăzi 5000 de copii valachi învață unguresce, pentru-ce se nu poată face tot așa și Gáspár János în Alba-inferioară, Trauschenfels Emil în Sibiiu, Schreiber Ferencz în Făgăraș, Koós Ferecz în Brașov, Szeremley Lajos în Năsêud etc. Se emuleze, spre a-și câștiga merite la recunoștința patriei.

Problema este: Să susținem Ardealul Ungariei. Dumneșeu pre toți deodată i a făcut laolaltă, și prin Carpați i-a legat într'una. Riurile Ardealului se varsă în Tisa. (Spre pildă Oltul. Red. Tr. R.). Din regiune ungurescă isvorește Murêșul și din regiune ungurescă se varsă în Tisa, și el totuși nu este rîu unguresc, căci pre țermurii lui abia se aude vorbă ungurescă.

Să facem ca ceea ce odinioară a fost maghiar se devină earăși ceea ce a fost. Se fericim poporul prin aceea, că l'am **maghiarisat**. Așa este, e fericit în Ungaria cine poate să devină maghiar, și maghiar poate deveni fie-cine, dacă voo-sce. Precum romanii așa și maghiarii au dat drepturi civile fie-căruia, dacă el a primit civilizația maghiară, și a jurat credință statului maghiar.

Un cas privitor la emblemele naționale.

Orêștie, în 3 Iunie 1885.

În anul 1883 s'a sêrbat sântirea apei la rîu de cătră preoțimea noastră gr. or. într'un mod foarte solemn așa cum nu se mai pomeni-se până atunci. O mulțime de popor, de onorații de toate categoriile într'un șir des și neîntrerupt mergea după preoțime, cătră locul obicinuit unde avea să se sêvêrșească sântirea apei. Două compagnii de militari în paradă — cu colonelul și alți ofițeri în frunte — dedeau procesiunii un aspect și caracter imposant. Șapte prapori și steagul scoalei fluturau sêrbătore-sce deasupra conductului.

Aceasta rară și solemnă procesiune făcu-se o adencă impresiune în inimile orêștienilor și aceasta era un motiv pentru acei ce urêsc și urgisesc pe români, ca să steargă oare și cumva efectul acestei ceremonii.

ortodocsilor în contra Jesuiților și nuilor catolici începuse încă dela finele lui 1698, de oare-ce lordul William Paget, spun alte documente, trecând prin Sibiiu pentru a merge la Carlovici unde aveau să se discute preliminările păcii turco-austriace, află de luptele catolico-ortodoco-religioase, de partea ce luau în aceste lupte domnii țerilor române; ba încă reformații din Transilvania, calvinistii, invitără pe lordul Paget să ia și dênșul parte la această luptă în calitate de cap al calvinistilor transilvani. Oricum s'ar fi petrecut lucrurile, documentele publicate de P-le Nilles spun că Jesuiții considerară atunci ca vrășmașii ai lor atât pe Brâncoveanu cât și pe lordul Paget.

Ceva mai mult: dacă datele acum publicate de părintele Nilles, le lămurim și le coroborăm cu altele similare ce găsim în „Colecțiunea Odobescu,” reese atunci următorul fapt pentru istoricul de astăzi; diplomația lui Brancoveanu ghici în lordul Paget un auctiliar puternic în lupta ce se întreprinsese în contra Jesuiților din Transilvania, și anume în contra nēmêsuratelor lor poffiri de a catolicisa România. Dintre toți diplomații marilor puteri cari la Carlovici (Iuliu-Decembre 1698, Ianuarie 1699) „cheltuiau „cum dice Văcărescu, pricopseală multă, sciință de „limbi îndestulă și minte subțire”, — acela care avea mai dese întrevederi cu trâmșul Domnului țerii românesce era lordul William Paget. Scrisoare

ambas. frances d. de Castagnères cătră Ludovic XVI din 5 August 1698.)

Pe lângă lordul Paget, în această cestiune a unirei românilor din Transilvania, unire care, repet, spăimêntase evlavia Domnului și Țerii-Românesce, căci le era teamă ca nu cum-va bagloslovenii ei se cadă și asupra lor, — pe lângă lordul Paget, Brâncoveanu și metropolitul Teodosiu mai aveau și pe Alecsandru I. Mavrocordat, tatăl Mavrocordăților domnitori la noi în țeară, fost cuscru al lui Brâncoveanu, și atunci, în timpul pertractărilor de pace, mare secretar al imperiului otoman și reprezentante al Sultanului la Carloviț.

Mulțămită acestor trei acțiuni combinate. Iesuiții și reprezentanții Austriei dela Carloviț nu putură să treacă în tractatul de pace și un articol, după urma căruia Turcia s'ar fi obligat să dea iesuiților din Iași și din Bucuresci un *berat* de liberă propagandă în principatele române.

Acestea se petreceau în 1699.

Țerile române păreau atunci și în 1700 scăpate de mila catolicismului cu care voiau să-i fericască iesuiții; în Transilvania însă, care intrase sub adencă părinteasca oblăduire a îmbroboditului Leopold, lucrurile iesuiților mergeau strună. Atanasie, metropolitul Transilvaniei, autorul principal al unirei, fusese cât pe aci să peardă roadele schimbărei sale la fața și la credință. Cardinali și înalții prelați ai

Transilvaniei voiau să aleagă un alt metropolit unit. Cu multe plecăciuni și după nenumărate neajunsuri Atanasie fu din nou consacrat la Viena în 1791.

Această a doua ungere catolică a celui ce uns fuse-se în religiunea greco-ortodocsa provoacă o înflăcărată mânia la Bucuresci și la Constantino-pole. Teodosiu, metropolitul Ungro-Vlachiei care, în manuscriptele Hevenesiane, se intitulează „*Dei gratia archiepiscopus Bucharestensis et metropolita Transilvaniae*,” trimite o scrisoare evangelicamente supêrată fiului seu sufletesc. P. Nilles ne spune că tectul în limba română se află în aceeași bibliotecă; d-sa ne dă numai tectul latin; cel român ar fi de asemenea foarte interesant, căci nu puține ar fi noțiunile de limbă și de stil ce am culege dintr'ênsul.

Teodosiu aduce aminte lui Atanasie urmările morali ale faptului ce acesta a sêvêrșit; dar, de și cu puțină carte, metropolitul din Bucuresci are mult, foarte mult bun simț. De aceia, trecând iute și pe scurt asupra acestor urmări morale, asupra focurilor, foarte problematice chiar pe atunci, ale Iadului, anthemelor patriarchale și mitropolitane, Teodosiu stârnuie cu mai multă putere asupra urmărilor materiale ceva mai simțitoare, ce va fi să aibă faptele lui Atanasie unitul.

(Va urma.)

Și într'adevăr spionii secreți, cari umblă întru ascuns ca sobolii pe sub pământ pentru a descoperi conspirațiuni acolo unde nu sunt — au și aflat un bun pretest pentru a face românilor val și necas din acest incident în sine nevinovat.

Cu inuța fulgerului, care caracterizează toate actele de prigonire ale slujbaşilor maghiari, românii din Orăștie s'au trezit cu o incușiune în optima formă pusă la cale de agenții provocatori, de cari nici Orăștiea nu e liberă.

Domnul subjude Fabian și adjunctul de poliție Csikei*) a introdus o cercetare aspră și grabnică, a cercetat cu deamănentul biserica și școala și abia afară din cele din urmă un steag de doliu în tinda bisericeii, dar acesta nu era „*corpus delicti*” căutat cu atâta zel și sirguință.

Deci pentru a ajunge la un rezultat s'a continuat cu multă energie cercetarea judecătorească, s'a ținut un interogatoriu circumstanțial cu bărbații de frunte din comitetul nostru bisericesc, cu părințele protopresbiter și în urmă, fiindcă trebuia să fiă un vinovat — cu drept sau fără drept? aceasta e alta întrebare — se osândiră dd. Nicolau Trifu episcopul bisericii noastre și Cocreanu, de asemenea om de frunte, la pedeapsă de 15 fl. în bani și două zile ariște.

Sentața s'a apelat la tablă și de acolo la Curia, însă și instanțele supreme s'au aflat îndemnate a întări sentența primă fără de a mai ținea samă de lipsa de motive și de analogia altor casuri unde vinovații au fost cu totul liberați. DD. Trifu și Cocreanu și-au luat pedeapsa și au solvit și amenda în bani togma în timpul din urmă — prin urmare spiritul șovinistic — până la altă dată este satisfăcut. Și cum se nu fie când și justiția trebuie să se lase uneori tereită fără voie de puternicul curent al șovinismului și să sacrifice acestui idol nou.

Noi însă să fim tari în credința strămoșilor noștri și să ne apărăm cu toate puterile naționalitatea contra atentatelor numeroase, ce ni se fac când sub un pretest când sub altul — pentru că tot trebuie să vină odată timpul, când șovinismul de astăzi va face loc minții sănătoase, ear până atunci să ne consolăm cu cuvintele bătrânilor noștri: „Apa trece, petrele rămân.”

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Saschis, 24 Maiu 1885 v. Mult stimat Domnule Redactor! În Nr. 53 al „Teleg. Rom.” dl administrator protopopesc Dumitru Moldovan din Sighișoara face apel la opiniunea publică din ținutul Sighișoarei, cerând verdictul aceleia despre dânsul și dl asesor domnul Demetriu Perța.

Subscrișul ca unul care am avut ocaziune destulă a-i cunoaște pre respectivii de mai multe ori și de mai mulți ani în conțelegere cu mai mulți, care asemenea îi cunoaște pre amândoi viu, prin aceasta cu stima a ve roga, binevoii a da publicității următoarea părere.

Dl asesor Perța pe care-l cunoaștem de pela începutul anilor 1863 atunci ca cancelist la tribunalul din Elisabetopole, apoi ca vice-fiscal, ca asesor, jude investigatoriu și jude singulariu tot la acel tribunal, apoi mai târziu ca asesor la scaunul orfanal al comitatului Târnavei mari, a dovedit în starea dânsului ca amplotat de stat totdeauna că e român adevărat din tinerețe și până astăzi, a aplat cauzele drepte ale românilor în tot locul unde a fost chemat și i s'a dat ocaziune; spună ori-ce român din fostul comitat Alba de sus, și din comitatul de acum al Târnavei mari, că eșitau vreunul dela dânsul fără de a-i fi dat consiliul salutaru în cauza dreaptă, spună publicul român și neromân, de n'au aplat cu energie și succes toate cauzele românilor din acel comitat; în ședința publică cu cea mai mare energie și acurateță espunându-se, în tot locul și la toată ocaziunea pentru cauzele lor drepte, așa încât de multe-ori prin acea și-a câștigat inimi din partea neromânilor, în politică ce-i drept a fost totdeauna activ în partida regimului, documentându-și ținuta sa așa, ca dânsul de pasivitatea

*) Acest om era unul dintre cei mai entusiasmați frați ai ciangăilor. Când trecuseră ciangăii prin Orăștie, dânsul n'avea destul patos oratoric pentru a da pregnanță espresiei bucuriei, căci s'au întâlnit cu acei ce pierduți erau și s'au aflat. Dar îndată ce împregiurările se schimbă în rău pentru frații ciangăi, când ciangăii se reintoarseră spre Bucovina și trecură prin Orăștie, dl Csikei se făcuse atât de rece la inimă în cât nici a privi nu voia la două familii de ciangăi, care se prezentaseră astăearnă la poliția de aici pentru a-și esopera dreptul de cerșit prin oraș, și a-și câștiga astfel subsistența până se vor repatria în Bucovina. Și aceste familii fuseseră încortelate la familia Csikei când ciangăii trecuseră pe aici pe sub arcuiri de triumf și între sunetele asurđitoare ale muzicelor cătră țeara ungurească. Astfel de patrioți sunt destui în aceasta țeară și șovinismul va mai spori numărul lor.

Coresp.

amortită nu se poate ținea căci aceea nu duce la nimica dicând că dânsul face deosebire între pasivitatea activă, și pasivitatea amortită.

În societate încă am avut ocaziune a-l cunoaște acolo l'am vădut afabil și vioiu, una am observat că acolo dacă vreun necualificat, cerca a-și părăsi nivelul și a-și înălța coarnele pre acela il atingea a rămânea în nivelul seu; avui ocaziune a-l cunoaște și în oficiu, acolo l-am cunoscut strict dară drept și sincer amăsurat legilor.

Domnul Dumitru Moldovan însă de când il cunosc, nu a fost ca dânsul respective ca dl Perța, în societate e dur, el a fost fudul, desprețuitoriu, arogant. În Oficiu și mai dur, nesincer pătimaș, partinitoriu și prin urmare nedrept. Naționalist nu e, căci ori ce face sub mantaua de naționalist e reu și pentru poporul român din giur daunos, bine și dacă ar voi nu poate face, căci ei lipsește tactica de a conduce ne având școalele de pregătire spre așa ceva, cu un cuvânt dicând i se poate aplica șa: capul mare și necioplit face prândul mic, pe urma dânsului, nu affi ceva decât certe și intrigi.

E durere când așa un om ca dl Moldovan se apucă și atacă pre bărbații noștri puțini care-i avem cu neadevăruri, aceasta apoi cu tot dreptul o putem numi patimă și maliție, una numai ne mângăie că dice proverbul: glăsul cu tămăie nu se aude în ceriu, — căci spună domnul Moldovan, din căți români înțeleginți au fost în Sighișoara de când este dânsul acolo, avutau dânsul la vreunul trecere cu purtarea dânsului n'a fost despectat de toți după-ce l'au cunoscut deaproape. Așa stăm dle Redactor și onorat public cu sfinția sa, și acuma auđiu că se luptă spre a fi nouă protopop. dece Doamne al puterilor ferescene, căci la așa cas mulți din noi vom fi siliți, ori a ne părăsi patria ori religiunea, pentru că față de procedura dânsului și patrocinarea de care se bucură dânsul nu vom putea esista.

În fine cu deplină încredere despre publicare sum Al stimaver DVoastre stimătoriu*).

George Șioneriu,
paroch gr. or.

Vasiliu Macsim,

paroch și administrator protopopesc al tractului Avrig, a răposat în 17/29 Maiu a. c. la 6 oare seara în etate de 77 ani, — împărtașit cu s-taine.

Înmormântarea s'a sêvșit în 19/31 Maiu a. c. cu tot onorul cuvenit.

Defunctul mecenat al poporului a fost un om rar pe cariera sa între coetanii sei. El a făcut studiile gimnasiale în Sibiu, apoi fu trimis de Episcopul de atunci Vasile Moga la Pesta, ca să studieze mai departe teologia și filosofia.

Re'tors acasă, s'a consacrat tagmei preoțesci, căreia a servit 50 ani, și anume 20 ani ca paroch, și 30 ani din urmă și ca admistrator protopopesc al tractului Făgărașului al 2-a, mai târziu al Avrigului. Activitatea sa promptă, s'a început deodată cu intrarea în oficiu. Ca fiecare preot român, și cu deosebire din acelea timpuri obscure, și vitrege, așa și dânsul a trebuit să ducă și economia rurală, ca să poată cresce familia, în un mod corespondător.

Chiămarea sa grea și-a implinit o până la adânci bătrânețe, când puterile fizice au început a-l părăsi, și durerile slăbiciunii a-l împresura, cu toate aceste a sciut satisface datorințelor sale, și a atrage iubirea credincioșilor și a superiorilor sei, din care motiv măritul consistoriu a aflat corespondătoriu a delega la înmormântarea dânsului pe Rdissimul d. ases. cons. Zacharia Boi, carele însoțit de Rdissimi dd. Dr. Ilarion Pușcariu protosincol, Moisi Lazar ases cons. și Ioan Căndea protodiacon, sôsî după nouă oare a. m.

Un număr foarte mare de popor, toți onorațorii și inteligența din loc, preoții și învățătorii din jur adunați în jurul bisericeii asteptau sosirea delegațiunei din Sibiu; când clopotul cel mare cu jalinicul seu sunet anunță sosirea aceleia, publicul se concentra la casa defunctului, unde sosind, delegațiunea și staverind ordinea decurgendului conduct, se începu servițiul funebral făcându-se prohodul mic.

De aci conductul pleacă cătră biserica, în fruntea căruia corpul învățătorilor dela școala capitală gr. ort. din loc cu un șir lung de scolari, cărorale urma chorul acestora cu directoarele și învățătorii de cant Ioachim Băcilla Chimuți în frunte. Apoi urmă suita bisericească, în frunte cu Rdiss. d. protosincol Dr. I. Pușcariu încunjurat de Rdiss. dd. asesori Zacharia Boi și Moise Lazar, și ceilalți preoți fungenți cu toții 12 la număr. Chorul intonează

*) Și față cu cuprinsul din această corespondență redacțiunea și face rezervele sale.

Red.

cântarea funebrală până în biserică; aci după finirea servițiului, Rdiss. d. Zacharia Boi rostese cuvântarea funebrală.

Despre aceasta cuvântare nu vom dice mult, este de ajuns a aminti chiar și numai numele oratorului, carele de un șir lung de ani e cunoscut de predicator escelent, și ca atare storce lacrimi și condolență din inima și ochii fie-cărui om, precum și aici a stors lacrimi nu numai din ochii văduvei și a familiei și rudelor defunctului, dar chiar și a asistenților, cari cu mare atențiune petreceau fie care cuvânt eșit din gura marelui orator. După finire, întreg publicul asistent petrece pe defunctul la mormânt în cimiteriul lateral. Pe cale, precum și în biserică sub servițiu, chorul elevilor a cântat cântările bis. funebrele și o poesiă acomodată întogmită de dl director și învățătoriu de cant. Toate cântările și poesia au fost esecutate în duet de 30—40 scolari atât de frumos, încât face onoare și un merit adevărat neobositului instructor, carele abia de un jumătate de an, a dovedit rezultate mari.

La mormânt părintele Ioan Crăciun din Glimboaca rostese o cuvântare bine întogmită, și acomodată defunctului, carea fu ascultată cu multă atențiune.

După rogăciunea de deslegare, chorul mai intona un, „adio,” — și publicul își luă rămas bun pentru totdeauna dela iubitul defunct, lăsându-l să odichnească în lăcașul etern.

Acesta e în scurte cuvinte decursul petrecerei din urmă sêvșită cu tot onorul, — a fostului paroch și administrator protopopesc Vasiliu Macsim din Avrig, carele 50 de ani păstori biserica lui Dđeu, și turma lui încredințată cu toată consciența pe calea moralei crescinesci. Fie-i țărana ușoară și memoria binecuvântată.

X.

Varietăți.

* (Promovare.) Clericul absolut Romus Roșca, fiul protopresbiterului P. Roșca, stipendiat al bisericeii noastre gr. or. din archidieceșă, pentru cualificare și în studiul juridic, Sămbătă în 25 Maiu fu promovat la Universitatea din Budapesta de doctor în sciințele politice. Gratulăm din inimă confratelui nostru.

* (Concurs) pentru compozițiuni musicale*).

„Uniți să fim în cântece,
Uniți în Dumneđeu!”

„Armonia,” societate pentru cultivarea și răspândirea muziceii naționale în Bucovina, având de scop, de a lăți cunoscința artei musicale prin toate clasele societății românesce escrie *primul seu concurs cu premii* pentru compozițiuni de coruri lumesceii bărbătesceii și anume:

Un premiu în valoare de 30 fl.

Două premii în valoare de câte 20 „ și

Două premii în valoare de câte 15 „

Condițiunile:

a) Români din toate țările iau parte la concursul present;

b) Tecstul compozițiunilor rămâne în libera voe a compositorului, trebuie să fie însă orginal român;

c) Partitura (manuscriptul) și tecstul (toate strofele), au se fie scrise curat și fără corecture;

d) Fie-care compozițiune trebuie să aibă afară de titula ei și numele întreg al poetului, un motto sau oareși care numire; pe lângă aceste trimite compositorul numele seu într'un plic sigilat, deasupra căruia este scris motto sau numirea de pe compozițiune;

e) Plicul se va deschide atunci, când compozițiunile trimise ar câștiga premiul. Plicurile compozițiunilor nepremiate, se vor intoarce nedeschise. Afară de acestea este necesarii, ca, compositorul să trimită o adresă specială, după care să se poată retrimite plicul nedeschis în cas de a nu fi premiat.

f) Comisiunea pentru censurarea compozițiunilor trimise la concurs, va supune Comitetului societății părerea sa în scris asupra calității compozițiunilor trimise, ear Comitetul va procede imediat la distribuirea premiilor desfpte;

g) Compositorii respectivi se învoesc la aceea, ca societatea „Armonia,” să publice compozițiunile premiate în colecțiunea sa „Armonia,” și să le esecute în public fără oare-care desdaunare deosebită.

h) P. T. compositorii sunt rugați a trimite opurile lor până într'a 30 Septembrie 1885 st. n. direct la subsemnatul president al societății.

Decisiunea comitetului privitoare la premiarea compozițiunilor trimise la concurs, se va publica cu finea lui Decembre a. c.

Cernăuți, 12/24 Maiu, 1885.

Comitetul societății „Armonia.”

Presidentul: Cavaler Leon de Goian m. p. Secretariul: Eugeniu Meședer m. p.

*) Onoratele redacțiuni a tuturor foilor românesce binevoiască a reproduce concursul acesta.

* (Convocare.) Subscrisul în consonanță cu stimata recercare a comitetului central din Sibiu delat 24/4 c. Nr. 111 am onoare a conchiama pre toți membri asociației și respective pe toată inteligența din despărțământul al XVII al asociației transilvane pentru literatura și cultura poporului român, la o adunare extraordinară de reconstituire pre 18 Iunie st. n. la 2 oare după a.m. ținând în școala gr. or. din Reghin.

Trăind în timpuriu de grele încercări, trebuie să ne punem la lucru cu puteri unite, de nu voim a ne sinucide, și pentru aceasta rog pre toți inteligenții și cu deosebire pre. on. domni protopopi și preoți, să conlucre ca adunarea aceasta să fie cât mai numeroasă având apoi în urmă și alte teme de convorbit, — precum întrebarea bibliotecii și a casei de economii.

Reghin în 25 Maiu, 1885.

Barbu,

adv., membru fondatore al asociației.

* (Convocare.) Pentru prelegerea temelor statorite de comitetul central al reuniunii districtuale învățătoresci subscrisul convoacă pe membri naturali ai subreuniunii despărțământului cercului prot. gr. or. al Mediașului pe ziua de 14 Iunie v. a. c. la 9 oare a. m. în școala gr. or. din Mediaș.

Obiectele vor fi:

- Disciplina școlară.
- Tractarea limbei materne pe basa bucății de cetire „fapta nobilă” Nr. 48 din I-ma carte de cetire de Zacharia Boiu pentru cursul al VI.
- Procederea învățătorului la esamenalele publice dela școalele elementare populare.
- Încasarea tacsei de membru al reuniunii districtuale, asupra celor rezistenți se va aplica § 10 din statute; pentru o antepregătire impun dlui învățător Filimon Necșa în Mediaș obiectul de sub a), dlui Demetriu Stuchirean inv. în Bertha obiectul de sub b) și dlui Georgiu Roman inv. în Așel obiectul de sub c) a veni la ziua numită cu un elaborat prelucrat.

Ioan Chendi,
președinte.

* (Coetanul lui Victor Hugo), ducele Paul de Noailles, cavalier al Tursurei de aur și autor al Istoriei casei regale de Saint-Louis și al Istoriei doamnei de Maintenon, a murit Sâmbătă la 30 Maiu.

Cu șapte săptămâni mai mare de cât Victor Hugo, el era decan al academiei franceze, unde ocupa dela 1849 fotoliul pe care îl ocupase Chateaubriand, și unde era șef al „partidului ducilor.”

* Scrisoarea de condolență a guvernului român, trimisă d-lui V. Alesandri, reprezentantele guvernului în Paris, din incidentul morții lui Victor Hugo:

„Moartea lui Victor Hugo, a cărui vast geniu a aruncat asupra secolului nostru o strălucire atât de orbitoare, este viu simțită de România întreagă, care se asociază din inimă la doliul universal și se înclină cu respect înaintea resturilor aceluia a cărui glorioasă memorie nu va muri nici odată.

* (O anecdotă despre împăratul Wilhelm). Despre împăratul Wilhelm se comunică o anecdotă care are deosebitul avantaj de a fi susținută de adevărată. Împăratul era la Bonn și ținea cerce. Pe unul dintre ofițerii prezenți împăratul nu-l cunoscuse. Când a sosit împăratul la ofițer, adjutantul i-a șoptit împăratului cuvintele: „a fost de curânt avansat la gradul de căpitan de cavalerie.” Împăratul a vorbit pe ofițer în mod afaibil și i-a gratulat la avansarea la gradul de căpitan. Surprins de gratulare, gratulatul, la care încă nu sosise ordinea de avansare, merge iute la comandantul seu spunându-i cele întâmplătoare. Comandantul merge iute la adjutant și afacerea se descurcă. Nu gratulatul a fost avansat, ci un frate mai mare al lui. Adjutantul raportează împăratului această neînțelegere; împăratul îi răspunde suridind: „Acum după ce i-am gratulat la avansarea de căpitan el are să rămână căpitan.” De curând tot cu o astfel de ocaziune i-a fost șoptit adjutantului bătrânului monarh despre un ofițer în adevăr avansat la gradul de maior: „A fost tocmai acum înaintat la gradul de maior.” Împăratul se întoarce către adjutant și îi răspunde ridind: nu mai intru în tergul vechiu.”

* (Bibliografic.) A apărut Nr. 2 al buletinului ministrului agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor din România, anul I. 1885. București tipografia Stefan Mihailescu strada Covaci, 14 cuprinzând dintre actele oficiale.

Legea din 23 Februarie pentru înființarea a 3 țerguri de vite.

Raportul dlui Em. Porumbaru în Cameră.

Raportul d-lui P. S. Aurelian în Senat.

Legea din 15 Septembrie 1864 pentru adoptarea sistemului de măsuri și greutate în România.

Regulamentul din 8 Iunie 1866 relativ la măsuri și greutate.

Legea din 28 Februarie 1875 pentru aplicarea sistemului metrice de măsuri și greutate.

Legea din 14 Februarie 1880.

Legea din 22 Martie 1884.

Decisiunea ministerială Nr. 34.099 din 20 Ianuarie 1884.

Instrucțiuni pentru verificarea măsurilor și greutateilor metrice și a instrumentelor de cântărire.

Decretul din 7 Martie 1885 pentru aprobarea vânzării de vechi a moșilor adjudecată la licitațiunea dela 7 și 8 Februarie.

Numiri și permurări în funcțiune.

Din statistică:

Statistica comerțului României cu țările streine.

Din raporturi consulare și dări de seamă de misiuni în țeară și streinătate:

Raportul comercial pe anul 1883 prezentat ministrului de externe.

Raportul d-lui inginer S. Duca asupra magazinelor, sistem american pentru păstrarea grânelor.

Raport adresat de d-nul Broilliard, conservator de păduri la Măcon, dlui ministru de agricultură la București.

Ca studii:

Instrucțiuni relative la observațiunile fenomenelor vegetației și asupra animalelor pentru climatologia unei regiuni.

Din climatologia:

Recensiune climatologică pe luna Februarie st. n.

Observațiuni meteorologice făcute la observatorul din București și

Diagrama observațiunilor meteorologice pe luna Februarie 1885.

Conspectul operațiunilor institutului de credit și de economii „Albina” în luna Maiu 1885.

Intrate.	fl. cr.
Numerariu din 30 Aprilie 1885	48,824.55
Depuneri	107,228.12
Cambii rescumpărate	298,923.24
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi	64,121.83
Interese și provisiuni	20,134.51
La fondul de pensiuine	34.25
Monetă vândută	20,869.15
Efecte	8,730.55
Conturi curente	124,049.55
Diverse	528.74
	fl. 693,444.49

Eșite.	fl. cr.
Depuneri	105,991.05
Cambii escomptate	291,614.41
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi	78,600.—
Interese pentru depuneri	1,205.83
Contribuțiuni și competențe	1,518.74
Salarii și spese	2,854.70
Monetă cumpărată	18,654.60
Conturi curente	135,637.13
Diverse	848.69
Numerariu cu 31 Maiu a. c.	56,519.34
	fl. 693,444.49

Sibiu, 31 Maiu, 1885.

I. G. Ioan,
director executiv.

Ioșif Lissai,
comptabil.

Loterie.

Sâmbătă în 6 Iunie n. 1885.

Buda: 81 82 57 74 9

Bursa de Viena și Pesta.

Din 2 Iunie n. 1885.

	Viena	B. Pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	98.55	98.50
Renta ung. de hârtie	92.90	92.90
Împrumutul drumurilor de fer ung.	146.75	146.75
I. emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	98 —	98. —
II. emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	122.50	122.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	108.50	108. —
Obligațiuni urbariale transilvane	101.25	101. —
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	—	97.50
Sorți ung. ești cu premii	116.60	116.50
Sorți de regularea Tisei	118.80	119. —
Renta de aur austriacă	107.90	108. —
Acțiuni de bancă austro-ung.	858. —	860. —
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	101. —
Acțiuni de bancă de credit ung.	237.75	237.75
Galbin	5.87	5.84
Napoleon	9.86 1/2	9.85
100 marce nemțești	60.95	60. —
London (pe poliță de trei luni)	124.30	124.40

Nr. 68.

[1021] 3—3

CONCURS.

Pe basa încuviințării Preavenabilului Consistoriu archidieceșan din 19 Martiu a. c. Nr. 608 B., se descrie concurs pentru întregirea parohiei vacante Fornadia, protopresbiteratul Geoagiului I cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt: folosința cimiteriului și a 3 jugere pădure și pășune, dela 77 familii câte o măsură a 17 cupe vechi cucuruz sfărmit și competențele stolare regulate, cari toate la oaltă computate în bani dau un venit anual de 231 fl. 71 cr. v. a. obligându-se comuna bisericăască a face și casă parochială.

Concursele instruite conform legilor din vigoare sunt a se trimite la adresa subscrisului în termenul mai sus indicat.

Hondol, 5 Maiu 1885.

În conțelegere cu comitetului parochial respectiv.

Vasile Pipoș,
protopresbiter.

Nr. 121.

[1026] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Teodor Pulca din parochia Crițu cu filii

ele aparținătoare Meșindorf și Cloasterf protopresbiteratul Cohalmului, în urma încuviințării Preavenabilului consistoriu archidieceșan se descrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare:

Emolumente:

- Folosirea a jumătate porțiunea canonică atât din materia Crițu cât și din filia Meșindorf (4 jugere) computate în 75 fl. v. a.
- Jumătate din simbria dela popor atât din materia, cât și din filii computată în 75 fl. v. a.
- Jumătate din toate venitele stolare atât din materia cât și din filii computată în 30 fl.
- Folosirea unei grădini și a cimiteriului precum și alte accidenții computate în termeni medii 40 fl.
- Prospect pentru a putea ocupa eventual și postul învățătoresc în materia.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicele lor instruite conform stat. org. la oficiul protopresbiteratului concernent.

Crițu în 21 Maiu 1885.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiteratului.

N. Mircea,
adm. protopresbiteratului.

Nr. 234

[1025] 3—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochiă „Roadeș,” protopresbiteratul Sighișoarei, publicat în „Telegraful Român” Nrii 134, 135 și 138—1884 se prolongește cu 30 de zile dela datul primei publicări, conform veneratului ordin consistorial d-dto 22 Maiu a. c. Nr. 252 B. tot prelângă condițiunile dela primul concurs.

Sighișoara, 22 Maiu 1885.

Oficiul protopresbiteratului gr. or. al tractului Sighișoarei.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent:

Demetriu Moldovan,
adm. protopresbiteratului.

Concurs de licitațiune.

În 23 Iunie (5 Iuliu) a. c., se va ținea în comuna Albac, protopopiatul Câmpeni, licitație minuendă verbal și cu eferte pentru clădirea unei biserici greco-orientale.

Prețul strigării este 8787 fl. v. a., ear doritorii de a licita sunt îndatorați a depune un vadiu de 10% care va servi ca garanție până după finirea și predarea lucrului ca acceptabil prin un expert.

Ofertele sunt a se adresa oficiului parochial gr. or. din Albac posta ultima Câmpeni (Topánfalva) — unde se pot vedea și planurile, preliminarele și condițiunile mai detaiate de clădire.

[1023] 3—3

Licitațiunea, se va ținea în ziua defiptă la 10 oare a. m. în edificiul școlii din loc.

Din ședința comitetului parochial ținută în Albac în 13/25 Maiu 1885.

Ioane Todea, Teodor Pașea,
parochul locului. not. comit. parochial.

Nr. 123.

[1022] 3—3

Citațiune edictală.

Nicolae Socu din Petca, protopresbiteratul Cohalmului, carele de 9 ani a părăsit pre socia lui Maria Țigoie din Petca fără a se scii ubicațiunea lui, — se citează prin aceasta a s se presenta înaintea subscrisului for matrimonial în termen de 3 luni dela prima publicare a acestora, căci altfel procesul divorțial urzit în contra-i, se va decide și în absența lui.

Cohalm, în 22 Februarie 1885.
Forul matrimonial de prima instanță greco-resăritean al Cohalmului.

N. D. Mircea,
adm. protopresbiteratului.